

تأثیر جنس اسپیسر بر نفوذپذیری موضعی بتن

سامان طیبی خرمی^{۱*}، محمدرضا محمدی زاده^۲، سید طاها طباطبایی عقدا^۳
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی سازه، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه
هرمزگان، بندرعباس

۲- استادیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس

۳- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی - رئیس واحد خلیج فارس،
بندرعباس

tayebisaman@gmail.com . ۰۹۱۷۷۱۸۵۲۳۲

چکیده

کاربرد اسپیسرهای بتن جهت رعایت پوشش بتن مسلح از دیرباز مرسوم است. اگرچه اسپیسر نقش مهمی در اجرای صحیح سازه های بتن مسلح ایفا می کند، ولی در شرایط محیطی شدید کیفیت آن بر دوام سازه بسیار تاثیر گذار است. در این تحقیق نفوذپذیری آب نمونه های مکعبی بتن در محل قرارگیری اسپیسر با جنس های مختلف در آزمایشگاه مورد ارزیابی قرار گرفته است. همچنین جنس بهینه برای کاربرد در شرایط محیطی شدید، بویژه خلیج فارس معرفی شده است. نتایج نشان دهنده عملکرد مناسب اسپیسرهای بتنی مرغوب در مقابل اسپسرهای پلاستیکی و فلزی موجود می باشد.

کلید واژگان: اسپیسر بتن، نفوذپذیری، خوردگی بتن مسلح، دوام بتن.

از دیدگاه محققان مهمترین پارامتر تعیین کننده خرابی‌های بتن، مانند نفوذسولفات‌ها، کلروها، کربنات‌ها و سایر عوامل شیمیایی خورنده را میزان نفوذپذیری بتن می‌دانستند. در واقع معیار نفوذپذیری را عامل اصلی خسارت دیدن بتن، در برابر حمله مواد خورنده شیمیایی معرفی می‌کردند. گرچه هنوز محققان در مورد این که کدام یک از ساختارهای فیزیکی یا شیمیایی عامل مهمتری در بحث دوام بتن مسلح می‌باشد اختلاف نظر دارند ولی تقریباً این موضوع ثابت شده است، در صورتی که بتوان بتنی ساخت که دارای نفوذپذیری کمتری باشد و املاح به راحتی در آن نفوذ نکنند، دوام بتن بالاتر خواهد بود [۱]. پایداری و دوام بتن از جمله مباحثی هستند که در اجرای هرچه بهتر سازه‌های بتنی همواره مطرح می‌باشند [۲]. خوردگی سازه‌های بتن مسلح در مناطق با شرایط محیطی فوق العاده شدید از جمله خلیج فارس و نواحی حاشیه آن منجر به کاهش چشم گیر عمر سازه در این مناطق شده است. عواقب ناشی از پدیده‌ی خوردگی منجر به صرف بخش قابل توجهی از بودجه کشور به ترمیم و یا بازسازی سازه‌های این مناطق می‌گردد. تحقیقات زیادی بر روی مشکلات ناشی از خرابی بتن و پیرو آن خوردگی فولاد در بتن انجام شده است [۲]. برای اولین بار در سال ۱۹۹۰ انتشار نتایج حاصل از مطالعات انجام شده توسط شیل استون^۱ در نشریه بین المللی بتن، نشان می‌داد که مشخصات مصالح مصرفی (سنگدانه‌ها) از جمله ابعاد آن‌ها بر روی میزان نفوذ پذیری بتن تأثیر داشته است. در سال ۲۰۰۲، نتایج تکمیلی این پژوهش در بیست و چهارمین شماره از همان نشریه به چاپ رسید که در آن حدود مناسب اندازه سنگدانه، برای ساخت بتن را از ۸ تا ۱۸ میلی متر تعیین شده بود [۳ و ۴]. پس از آن در سال ۲۰۰۴ کویلگر و فولر در تحقیقی مشترک نشان دادند که نوع سنگدانه مصرفی نیز در میزان نفوذ آب و سایر عناصر شیمیایی به درون بتن مؤثر می‌باشد [۵]. همچنین در سال ۲۰۰۳، ماینندز^۲ و همکاران با بررسی اثر نسبت آب به سیمان بر نفوذپذیری بتن، دریافتند که این نسبت بیشترین اثر را بر روی دوام بتن داشته است بطوریکه با کوچکترین تغییر در میزان نسبت آب به سیمان در مخلوط بتن، نفوذ پذیری آن به شدت افزایش و یا کاهش می‌یابد [۶]. همزمان، مطالعه در زمینه تأثیر سیمان و مواد سیمانی بر پدیده نفوذ پذیری بتن نیز توجه بسیاری از پژوهشگران را به خود معطوف کرده بود بطوریکه، در سال ۱۹۹۸ گروهی از محققین نشان دادند که جایگزینی مکمل های سیمانی با بخشی از سیمان مصرفی به دلیل تغییر در ساختار منافذ بتن موجب کاهش چشمگیر نفوذپذیری بتن می‌شود [۷]. از طرفی در اواسط سال ۱۹۹۴، فلدمن^۳ به همراه تعداد دیگری از همکارانش در جریان انجام آزمایش نفوذ یون کلر بر روی بتن (ASTM C1۲۰۲)، مشاهده کردند که عبور جریان ۶۰ ولت از بتن در سنین اولیه گیرش، باعث ایجاد حرارت در آن شده و نفوذ پذیری آن افزایش یافته است. آن‌ها دریافتند که این گرمای تولید شده موجب بالا رفتن حرارت هیدراتاسیون بتن و در نهایت تغییر ساختار فیزیکی و شیمیایی درونی آن شده که به کاهش نفوذ آن منجر گردیده است [۸]. در اوایل سال ۱۳۸۷ (۲۰۰۰ میلادی)، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن با انجام مطالعه در زمینه آسیب شناسی بتن و ارزیابی آن در شرایط محیطی خلیج فارس، به مطالعه این عوامل در جهت فن آوری بتن متناسب با شرایط آب و هوایی مناطق حاشیه خلیج فارس پرداخته است [۹]. پژوهشکده حمل و نقل مینه سوتا^۴ در یک مطالعه ۵ ساله طی سال های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۹ بر روی ۲۳۰ طرح اختلاط، به بازبینی نتایج بدست آمده در زمینه های مختلف ابعاد و جنس سنگدانه ها، نسبت

^۱ Shale Stone^۲ Mindess^۳ Feldman^۴ Minesota

آب به سیمان و نیز نوع سیمان و مکمل سیمان در سال های گذشته پرداخت و نتیجه این تحقیق در سال ۲۰۰۹ در مجله تخصصی راه مینه سوتا به چاپ رسید [۱۰].

در زمینه دوام بتن در محیطهای دریایی نیز کارهای تحقیقاتی فراوان دیگری، با هدف کاهش خوردگی انجام شده است، که در اینجا مواردی ذکر می‌گردد. در سال ۱۹۹۸ نفوذ یون کلرید در داخل بتن، در محیط دریایی با شرایط جزر و مد، اتمسفری و ناحیه اسپری توسط محققین دانشگاه لیسبون^۱ بررسی و منتشر شده است [۱۱]. گروبر^۲ و همکاران (۲۰۰۱) و همچنین بادی^۳ و همکاران (۲۰۰۱) نفوذ یون کلر را با استفاده از متاکائولن ریز ساختار اندازه گیری کردند [۱۲ و ۱۳]. در سال ۲۰۰۸ مقاله ای با عنوان "اثرات ناحیه جزر و مدی خلیج فارس بر روی دوام بتن حاوی میکروسیلیس" توسط محققین دانشگاه کاونتری^۴ منتشر شده است. در مقاله اخیر، نمونه های بتنی در شرایط جزر و مدی شبیه سازی شده در آزمایشگاه و همچنین در سواحل خلیج فارس و حوضچه آب شیرین، نگهداری و آزمون های مقاومت فشاری و جذب آب بر روی نمونه ها انجام شده است [۱۴]. در ایران نیز در سال ۲۰۰۵ در دانشگاه صنعتی سهند تحقیقی انجام گرفته است که در آن، دوام بتن مسلح حاوی پوزولانهای مختلف که در معرض شرایط متفاوت محیطی شبیه سازی شده در آزمایشگاه: آزاد، مغروق و جزر و مد قرارداد شده بودند، در مدت ۶ ماه بررسی شده است [۱۵]. ارزیابی دوام درازمدت ۱۵ ساله نمونه های بتنی ساخته شده با سیمان پرتلند معمولی، سرباره و خاکستر بادی در شرایط محیطی دریایی سواحل ژاپن، تحت شرایط جزر و مد انجام گردیده و نتایج حاصله در سال ۲۰۰۰ منتشر شده است [۱۶]. در سال ۲۰۰۷ نتیجه یک کار تحقیقاتی در سواحل ۱۱ کشور در مقاله ای تحت عنوان "اثرات محیط دریا بر روی دوام بتن مسلح" منتشر شده است [۱۷]. بنابراین همان طور که ذکر شد نفوذپذیری عامل تعیین کننده و پراهمیتی در دوام بتن و مبین کیفیت بتن است.

در مورد تاثیر مولکول آب در سازه بتن از اولین روزهای ساخت و عمل آوری تا دیگر مراحل ساخت تحقیقات بسیاری انجام شده است. این موضوع در سالیان اولیه ساخته شدن بتن اهمیت بیشتری دارد. آب به دو گونه می‌تواند به بتن آسیب برساند: اولین قسمت مربوط به تاثیر مستقیم آب بر روی آرماتورهای فولادی بتن بوده که با خوردگی آنها باعث کاهش سطح مقطع موثر فولاد در بتن شده که ممکن است میلگردهای باقیمانده توان انجام وظایف مربوطه حتی با ضرایب اطمینان بالا را نداشته باشند. دومین آسیب مربوط به ماهیت این مولکول در حل کردن مواد مضر بتن مانند انواع کلریدها، سولفات-ها، اسیدها و سایر مواد شیمیایی است که باعث سرعت در عمل زنگ زدنی آرماتورها می‌شود. در نتیجه این پدیده منجر به کاهش دوام و طول عمر بتن در سازه های بتن مسلح می‌شود [۱۸]. همچنین تشکیل ترک عمیق در سازه های بتن مسلح به علت نقص در ساخت و یا بی توجهی به الزامات استاندارد، همچون استفاده از اسپیسری پلاستیکی، ممکن است منجر به افزایش نفوذ یون کلر و در نتیجه کاهش عمر پیش بینی شده ی سازه شود [۱۹].

نفوذپذیری که مهمترین مشخصه برای دوام بتن است [۲۰] به مشخصات ریز ساختار مانند اندازه، توزیع و ارتباط داخلی منافذ و ریز ترک ها مربوط می‌شود [۲۱]. به عبارتی هر چه میزان نفوذپذیری بتن کمتر باشد می‌توان نفوذ عوامل تهاجمی به توده بتن و شروع واکنشهای تخریبی را کندتر عنوان نمود [۲۲]. مهمترین الزام در مقابله با عوامل مهاجم محیطی، رعایت

^۱ Lisbon

^۲ Gruber

^۳ Boddy

^۴ Country

پوشش بتنی آرماتور است که تنها به کمک استفاده از اسپیسر امکان پذیر است. در پژوهش‌های مرتبط با دوام بتن و عمر سازه‌های بتن مسلح، به اثر اسپیسر و عملکرد صحیح آن کمتر توجه شده است. کیفیت اسپیسرهای پلاستیکی به جنس مصالح بکار رفته در ساخت آن، و کیفیت اسپیسرهای بتنی به مرغوبیت مصالح، طرح اختلاط و عمل‌آوری بتن مورد استفاده در ساخت اسپیسر وابسته است. در این تحقیق به روش آزمایشگاهی عملکرد جنس و مدل‌های مختلف اسپیسر با استفاده از آزمایش نفوذپذیری تحت فشار آب بررسی شده است.

۲- برنامه آزمایشگاهی

۲-۱- مصالح مصرفی

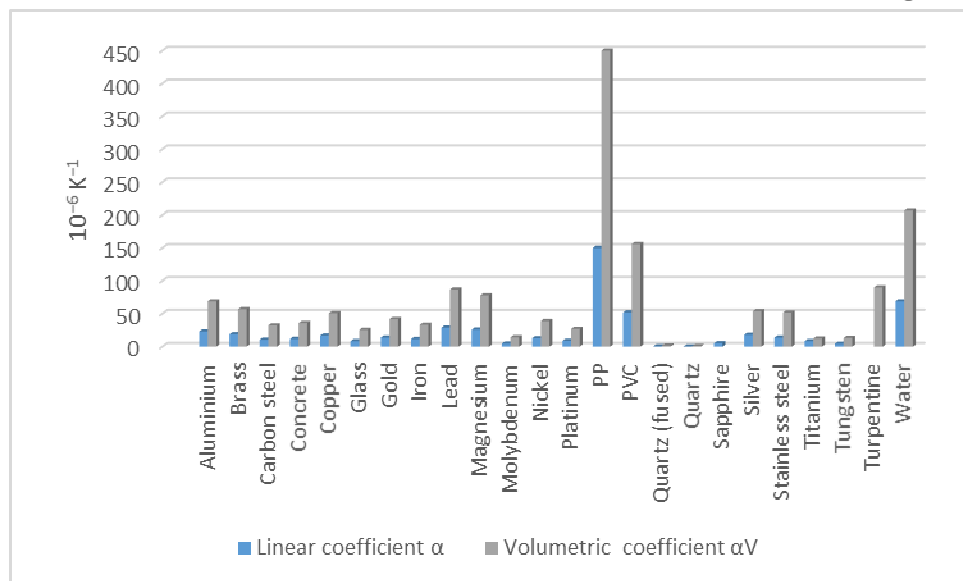
۲-۱-۱- مصالح سنگی

مصالح سنگی، از معادن بندرعباس تامین شده است. مصالح سنگی به کار رفته در این پروژه شامل ماسه، شن ریز و شن درشت می‌باشد. جهت کنترل دانه بندی مصالح سنگی مصرفی از استاندارد ملی شماره ۳۰۲ استفاده شده است. آزمایش‌ها بیانگر تطبیق مصالح سنگی با این استاندارد می‌باشد.

۲-۱-۲- اسپیسر

۲-۱-۲-۱- انتخاب جنس

در گزینش جنس اسپیسر عواملی از جمله مقاومت فشاری، ضریب انبساط حرارتی، دسترسی به مصالح پایه، دوام در شرایط محیطی مختلف، امکان فرم دهی در مرحله ساخت و عدم شکل پذیری در مرحله کاربری، قیمت تمام شده و ... موثرند. اسپیسرهای بتن بطور معمول از جنس پلاستیک، بتن و فولاد ساخته می‌شوند. در شکل ۱ ضریب انبساط حرارتی جنس مصالح مختلف در ۲۰ درجه سلسیوس نشان داده شده است. بر این اساس از نقطه نظر تغییر شکل اسپیسر در چرخه‌های ذوب و انجماد در هوای سرد، همچنین افزایش درجه حرارت در هوای گرم و بویژه محیط خلیج فارس که در دسته شرایط محیطی فوق العاده شدید قرار می‌گیرد، بتن و فولاد نسبت به پلاستیک بهینه می‌باشند. اما فولاد در شرایط محیطی مهاجم بسیار آسیب پذیر می‌باشد و همین موضوع موجب کاهش محبوبیت اسپیسرهای فولادی در مناطق با شرایط محیطی شدید مانند حاشیه خلیج فارس گردیده است.

شکل ۱- ضرایب انبساط حرارتی

با توجه به اینکه اسپسرهاى پر کاربرد از جنس پلاستیک و بتن مى‌باشند. جهت ارزیابى آزمایشگاهی نیز این دو جنس انتخاب شدند.

۲-۲-۱-۲- اسپسیر بتنى

با توجه به اینکه اسپسیری بتنی عمدتاً به شکل استوانه‌ای ساخته می‌شوند، جهت ساخت اسپسیری بتنی بکار رفته در این پژوهش از قالب‌های استوانه‌ای (با جنس پی وی سی) استفاده گردید (شکل ۲). همچنین از طرح اختلاط اسپسرهاى مورد استفاده در پروژه‌ی طرح توسعه بندر شهید رجائی به عنوان طرح اختلاط مبنا بهره برده شد. این طرح اختلاط که در مقایسه با سایر طرح اختلاط‌های بکار رفته در پروژه‌های عمرانی از کیفیت بالاتری برخوردار است بر اساس طرح اختلاط بتن مصرفی در پروژه و ابعاد قالب اسپسیر تعیین شده است. در این پژوهش، در مجموع دو طرح اختلاط به شرح جدول ۱ ساخته شد. تفاوت این دو طرح اختلاط در نسبت آب به مواد سیمانی است. اسپسرهاى مرغوب (S) با $\frac{W}{C} = 0.4$ و اسپسرهاى نامرغوب (C) با $\frac{W}{C} = 0.5$ ساخته شدند.

شکل ۲- ساخت اسپسیرهای بتنی

جدول ۱- مشخصات طرح اختلاط بتن اسپسرها

اسلامپ (cm)	فوق روان کننده (درصد وزنی مواد سیمانی)	مقدار شن درشت (kg/m ^۳)	مقدار شن ریز (kg/m ^۳)	مقدار ماسه (kg/m ^۳)	نسبت آب به مواد سیمانی	عیار مواد سیمانی (kg/m ^۳)	کد اسپسیر
۱۵	۰/۵	۰/۰	۶۷۶/۵	۱۰۶۷	۰/۴	۴۰۰	S
۱۷	۰/۰	۰/۰	۶۳۸	۱۰۰۶/۴	۰/۵	۴۰۰	C

۲-۲-۳- اسپسیر پلاستیکی

اسپیسرهای پلاستیکی مورد استفاده در این پژوهش، تولید داخل می‌باشند که مطابق با استاندارد BS ۷۹۷۳-۱:۲۰۰۱ تولید شده‌اند. با توجه به اینکه اسپیسرهای پلاستیکی در مدل‌های متنوعی تولید می‌شوند، در این پژوهش از سه مدل پرکاربرد در سازه‌های بتنی به نام‌های ستاره ای^۱، حرکت ۱^۲، و حرکت ۲^۳ (شکل ۳) استفاده شد.

شکل ۳- اسپیسر پلاستیکی

۳-۱-۲- سایر مصالح

سیمان مورد استفاده در ساخت بتن مصرفی این پژوهش، سیمان پورتلند تیپ ۲، محصول شرکت سیمان داراب می‌باشد. آب مصرف شده در این پژوهش آب شرب شهر بندرعباس می‌باشد. فوق روان کننده مصرفی از نوع با پایه پلی کربوکسیلات و نام تجاری CP-WRM، محصول شرکت LG-chem می‌باشد.

۳-۲- طرح اختلاط

در این پژوهش، در مجموع دو طرح اختلاط به شرح جدول ۲ ساخته شد. طرح اختلاط منتخب بر اساس طرح اختلاط‌های پرکاربرد در بندرعباس گزینش شد. براساس تحقیقات میدانی که انجام شد، پرکاربردترین نسبت مصالح سنگی درشت دانه مورد استفاده در ساخت بتن سازه‌ای این شهر با نسبت مساوی شن ریز به شن درشت می‌باشد.

جدول ۲- مشخصات طرح‌های اختلاط

کد طرح	عیار مواد سیمانی (kg/m^3)	نسبت آب به مواد سیمانی	مقدار ماسه	مقدار شن ریز	مقدار شن درشت	فوق روان کننده (درصد وزنی مواد سیمانی)	اسلامپ (cm)

^۱Wheelbar

^۲Maxichair

^۳Hardchair

		(kg/m ³)	(kg/m ³)	(kg/m ³)			
۱۵	۰/۹	۳۵۵/۵	۳۳۸/۱	۱۰۶۹	۰/۴	۴۰۰	۴
۱۶	۰/۰	۳۳۴/۷	۳۱۸/۳	۱۰۰۶/۶	۰/۵	۴۰۰	۵

۳-۲- مشخصات آزمون‌ها

در این پژوهش اثر دو مدل اسپیسر بتنی، دو نوع طرح اختلاط و دو شرایط عمل آوری مختلف بر روی میزان نفوذپذیری موضعی مطالعه شده است. با توجه به اینکه برای هر حالت سه بار تکرار در نظر گرفته شده، در مجموع ۹۶ آزمون مکعبی ۱۵ سانتیمتری ساخته شد (تعداد ۴۸ آزمون برای هر طرح اختلاط)، که جزئیات آزمون‌ها در جدول ۳ ذکر شده است.

جدول ۳- تعداد و جزئیات آزمون‌ها برای یک طرح اختلاط

تعداد بر اساس شرایط عمل آوری		نوع آزمون		
بدون عمل آوری (A)	۳ روز عمل آوری کارگاهی (N)			
۳	۳	بتنی مرغوب (S)	بتنی	دارای اسپیسر
۳	۳	بتنی نامرغوب (C)		
۳	۳	ستاره ای (W)	پلاستیکی	
۳	۳	خرک ۲ (H)		
۳	۳	خرک ۱ (M)		
۶	۶	شاهد (T)	بدون اسپیسر	
۳	۳	مقاومت فشاری		
۲۴	۲۴	مجموع		

۴-۲- ساخت آزمون‌ها

در هر مرحله از ساخت، ابتدا میزان رطوبت نسبی مصالح سنگی براساس استاندارد (ASTM C۵۶) تعیین و پس از اصلاح طرح اختلاط، مصالح توزین و مخلوط شد. دمای بتن تازه در محدوده ۲۵ الی ۲۸ درجه سلسیوس و اسلامپ در محدوده ۱۳ الی ۱۵ سانتیمتر قرار داشت. مراحل ساخت آزمون‌ها در شکل ۴ نشان داده شده است.

شکل ۴- مراحل ساخت آزمون‌ها

۲-۵- عمل آوری

جهت بررسی تاثیر شرایط عمل آوری بر نفوذپذیری سطحی بتن، نمونه‌ها در دو دسته‌ی بدون عمل آوری (A) و عمل-آوری کارگاهی (N) نگهداری شدند. انتخاب این دو حالت براساس شرایط استاندارد و شرایط غیر استاندارد می‌باشد. در عمل آوری کارگاهی، نگهداری بتن به مدت سه روز به وسیله‌ی گونی مرطوب و پوشش نایلونی به صورت همزمان انجام گرفت. در شکل‌های ۵ و ۶ عمل آوری نمونه‌های نشان داده شده است.

شکل ۵- عمل آوری نمونه‌ها با گونی مرطوب و نایلون

شکل ۶- عمل آوری نمونه‌ها در شرایط نامناسب

۲-۶- انجام آزمایش‌ها

۲-۶-۱- بتن تازه

بر روی بتن تازه آزمایش‌های اسلامپ (ASTM C143) و دما (ASTM C1064) انجام گرفت. با توجه به این که دمای بتن تازه، پارامتر تأثیرگذاری بر مقاومت فشاری و جذب آب بتن می‌باشد [۲۳]، در محدوده ۲۵ الی ۲۸ درجه سلسیوس نگه داشته شد.

۲-۶-۲-۲- بتن سخت شده
۲-۶-۲-۱- مقاومت فشاری

در ساخت سازه‌های بتنی مهمترین معیار مرغوبیت بتن مقاومت فشاری آن می‌باشد. در این پروژه مقاومت فشاری آزمونه‌ها براساس استاندارد (ASTM C۳۹) در سن حداقل ۲۸ روز نیز اندازه‌گیری شد که نتایج آن در جدول ۴ ذکر شده است.

جدول ۴- نتایج آزمایش مقاومت فشاری

مقاومت فشاری (Kg/cm ^۲)	شرایط عمل آوری	نسبت آب به سیمان	ردیف
۵۰۱	عمل آوری کارگاهی	۰/۴	۱
۳۷۸	بدون عمل آوری	۰/۴	۲
۳۵۲	عمل آوری کارگاهی	۰/۵	۳
۳۱۰	بدون عمل آوری	۰/۵	۴

۲-۶-۲-۲- نفوذ آب در بتن تحت فشار

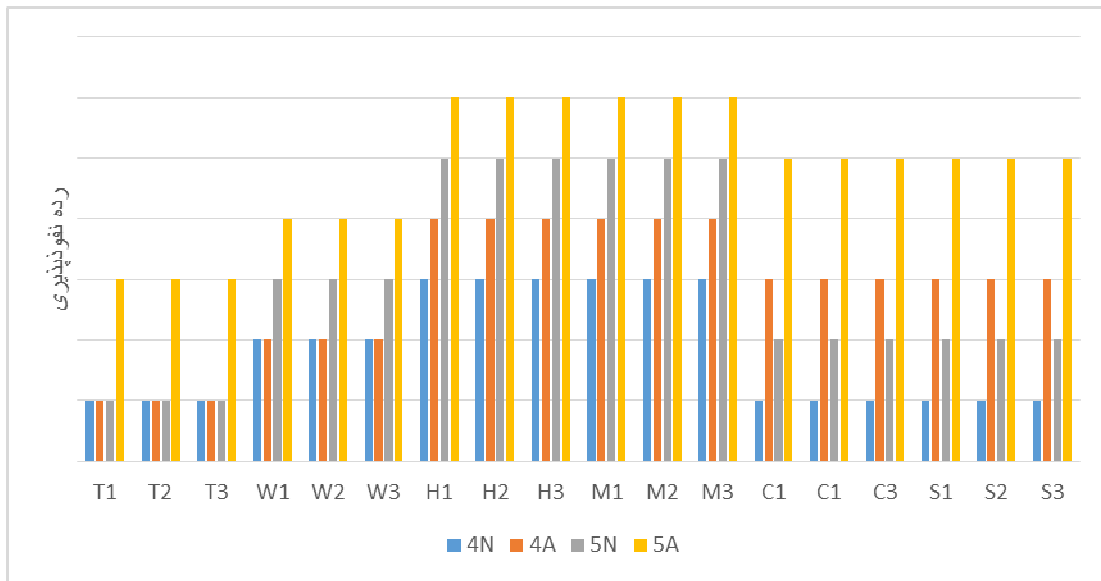
این آزمایش بر اساس (DIN ۱۰۴۸-۵) میزان نفوذپذیری بتن در برابر نفوذ آب تحت فشار را نشان می‌دهد. به طور معمول این آزمایش باید در زمانی که عمر بتن ۲۸ الی ۳۵ روز است انجام شود. آزمونه به مدت سه روز از بالا یا پایین در تماس با آب تحت فشار 0.5 N/mm^2 قرار داده می‌شود. این فشار باید در کل دوره آزمایش ثابت نگاه داشته شود. اگر آب نفوذ کرده به طرف دیگر نمونه برسد، می‌توان آزمایش را متوقف و نمونه را رد کرد.

در طول آزمایش سطوحی از آزمونه که در معرض فشار آب نیستند، جهت اطمینان از عدم بروز نشستی، می‌بایست بررسی شوند. به محض قطع فشار، باید نمونه از مرکز و در حالتی که سطح در تماس با آب رو به پایین باشد دو نیم شود. پس از آن که سطح نیمه‌ها (۵ الی ۱۰ دقیقه) به حدی خشک شد که پیشروی آب به طور واضح قابل مشاهده بود، حداکثر عمق نفوذ در جهت ضخامت دال اندازه‌گیری می‌شود و میزان نفوذ آب تعیین می‌گردد.

به دلیل تاثیر تبخیر سطحی هنگام شکسته شدن نمونه‌ها، استفاده از آب خالص منجر به کاهش دقت اندازه‌گیری عمق نفوذ می‌گردد. لذا در این پژوهش جهت افزایش دقت قرائت و همچنین ماندگار شدن الگوی میزان نفوذ آب در آزمونه بتنی از ترکیب (۴- phenyl-۴-(۴- phenylazo) pyrazole-۳-carboxylate) و Tri-sodium hydroxy استفاده شد. با توجه به رنگی بودن آن در مقایسه با آب خالص به عنوان محلول جایگزین آب خالص استفاده شد. با توجه به رنگی بودن این محلول خطاهای ناشی از تبخیر سطحی آب نافذ از روی سطح آزمونه‌ی شکسته شده حذف می‌گردد، همچنین رد نفوذ پس از خشک شدن کامل سطح نیز به طور واضح مشخص است.

۳- نتایج

در آزمون‌های دارای اسپیسر بتنی، نفوذپذیری آزمون‌ها در هر دو طرح اختلاط (کد ۴ ($\frac{W}{E} = 4/0$)) و کد ۵ ($\frac{W}{E} = 5/0$) و با هر دو شرایط عمل‌آوری N یا A ، برای آزمون‌های بدون اسپیسر کمترین مقدار، و برای آزمون‌های دارای اسپیسر مرغوب (S) و نامرغوب (C) به ترتیب افزایش یافت ($S < C$). همچنین در آزمون‌های دارای اسپیسر پلاستیکی، نفوذپذیری آزمون‌ها با طرح اختلاط کد ۴ ($\frac{W}{E} = 0/4$) یا کد ۵ ($\frac{W}{E} = 0/5$) در هر یک از شرایط عمل‌آوری N یا A ، برای آزمون‌های بدون اسپیسر کمترین مقدار، و برای آزمون‌های دارای اسپیسر ستاره‌ای، خرک ۱ و خرک ۲ به ترتیب افزایش یافت ($T < W < M < H$). نفوذپذیری در کنار اسپیسرها برای هر دو طرح اختلاط در شرایط عمل‌آوری N (کارگاهی) کمتر از شرایط عمل‌آوری A (بدون عمل‌آوری) می‌باشد (شکل ۸). برای یک طرح اختلاط معین، عمل‌آوری مناسب بتن منتج به کاهش نفوذپذیری در مجاورت اسپیسر و در مقابل عدم عمل‌آوری مناسب منجر به تشکیل ترک‌های انقباضی و افزایش نفوذپذیری می‌گردد. لذا عمق نفوذ در آزمون‌های با شرایط عمل‌آوری N کمتر از آزمون‌های عمل‌آوری نشده (A) می‌باشد. نفوذپذیری در کنار اسپیسرها در شرایط عمل‌آوری یکسان برای طرح اختلاط کد ۴ ($\frac{W}{E} = 4/0$) کمتر از طرح اختلاط کد ۵ ($\frac{W}{E} = 5/0$) است (ستون‌های ۱ و ۳ یا ۲ و ۴ از شکل ۸). مطابق انتظار با افزایش نسبت آب به سیمان عمق نفوذ در کنار اسپیسرها نیز افزایش یافت. اگر چه در آزمون‌های هر دو طرح اختلاط نفوذ تا انتهای اسپیسر ادامه دارد، ولی شعاع نفوذ (نفوذ سیال در جهت عمود بر سطح جانبی اسپیسر) در طرح اختلاط کد ۵ به مراتب بیشتر از کد ۴ است. با توجه به اینکه نفوذپذیری بتن مهمترین معیار در تعیین دوام بتن می‌باشد [۲۰]، افزایش موضعی نفوذپذیری در نواحی قرارگیری اسپیسر منجر به کاهش دوام بتن بطور موضعی شده و تسریع خوردگی آرماتور را در پی خواهد داشت. این موضوع در دراز مدت روند خرابی سازه را تشدید می‌کند و منجر به کاهش عمر سرویس‌دهی سازه می‌گردد. نفوذپذیری در کنار اسپیسرها برای هر دو طرح اختلاط در شرایط عمل‌آوری N (کارگاهی) کمتر از شرایط عمل‌آوری A (بدون عمل‌آوری) می‌باشد. برای یک طرح اختلاط معین، عمل‌آوری مناسب بتن منتج به کاهش نفوذپذیری در مجاورت اسپیسر و در مقابل عدم عمل‌آوری مناسب منجر به تشکیل ترک‌های انقباضی و افزایش نفوذپذیری در کنار اسپیسرها در شرایط عمل‌آوری یکسان برای طرح اختلاط کد ۴ ($\frac{W}{E} = 4/0$) کمتر از طرح اختلاط کد ۵ ($\frac{W}{E} = 5/0$) است. مطابق انتظار با افزایش نسبت آب به سیمان عمق نفوذ در کنار اسپیسرها نیز افزایش یافت. اگر چه در آزمون‌های M و H در هر دو طرح اختلاط نفوذ تا انتهای اسپیسر ادامه دارد، ولی شعاع نفوذ (نفوذ سیال در جهت عمود بر سطح اسپیسر) در طرح اختلاط کد ۵ به مراتب بیشتر از کد ۴ است.

شکل ۷- رده بندی نفوذپذیری موضعی آب در محل قرار گیری اسپیسر

۴N

$$\frac{W}{E} = 4/0$$

عمل آوری کارگاهی

۴A

$$\frac{W}{E} = 4/0$$

بدون عمل آوری

۵N

$$\frac{W}{E} = 5/0$$

عمل آوری کارگاهی

۵A

$$\frac{W}{E} = 5/0$$

بدون عمل آوری

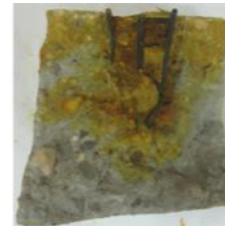
T
شاهد

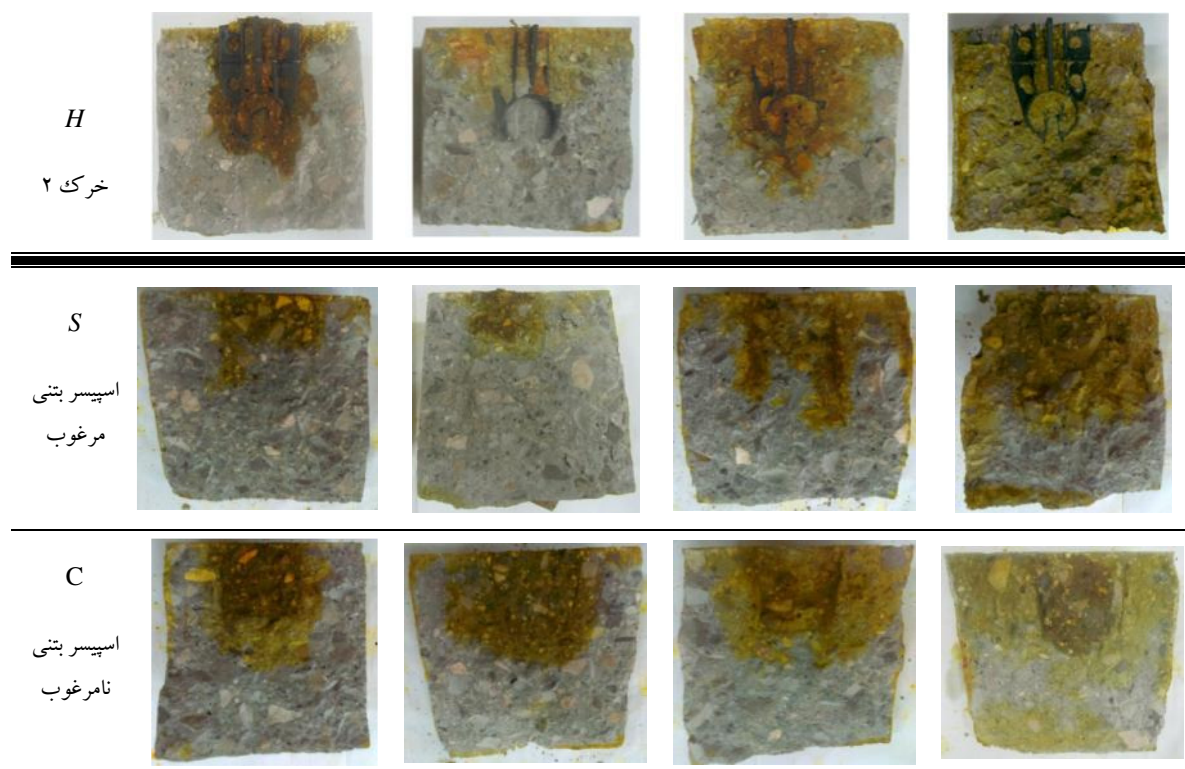

W
ستاره ای

M
خرک ۱

شکل ۸- نتایج آزمایش نفوذپذیری بر روی نمونه‌ها

در شکل ۷ رده بندی عملکرد اسپسرهای مختلف نشان داده شده است. در این ارزیابی براساس نتایج آزمایش نفوذپذیری آب آزمونه‌ها به شش قسمت تقسیم شده‌اند. رده یک بهترین عملکرد و رده شش ضعیفترین عملکرد اسپسر را نشان می‌دهد. از این شکل می‌توان نتیجه گرفت که عملکرد اسپسرهای بتنی در مقایسه با اسپسرهای پلاستیکی بسیار مناسب است.

۳- نتیجه‌گیری و بحث

مطابق با نتایج آزمایشگاهی نفوذپذیری برای آزمونه‌ی بدون اسپسر کمترین مقدار و برای آزمونه‌های دارای اسپسر بتنی و پلاستیکی به ترتیب افزایش می‌یابد. بنابراین استفاده از اسپسرهای پلاستیکی در نواحی با شرایط محیطی مهاجم، برای نمونه حاشیه‌ی خلیج فارس، منجر به افزایش خطر نفوذ عوامل خوردنده می‌گردد. با توجه به اینکه عمق نفوذ در کنار اسپسرها دارای رابطه معکوس با شرایط عمل‌آوری نمونه‌ها می‌باشد، توصیه می‌گردد جهت ساخت سازه‌های در مجاورت عوامل محیطی مهاجم عمل‌آوری کارگاهی به دقت انجام شود. نفوذپذیری بتن مهمترین معیار در تعیین دوام بتن می‌باشد [۲۰]، افزایش نفوذپذیری در نواحی قرارگیری اسپسر، بطور موضعی منجر به کاهش دوام بتن شده و در نتیجه عناصر مهاجم به سهولت به آرماتور دست می‌یابند و فرایندهای شیمیایی مخرب بسیار سریعتر از زمان پیش‌بینی شده آغاز می‌شود. در مرز اسپسر و بتن چسبندگی کافی وجود ندارد و لذا سیال از مرز مذکور به داخل بتن راه می‌یابد. این امر با افزایش سطح لخت اسپسر (مرز بین اسپسر و بتن) تشدید می‌شود. همچنین ضریب انبساط حرارتی اسپسرهای پلاستیکی حدود ۱۶ برابر بتن است [۲۴]، که این اختلاف در زمان کاهش دما و تغییر حجم بتن و اسپسر منجر به گسترش ترک در مرز اسپسر و بتن خواهد شد. لازم به ذکر است عرض ترک با افزایش دمای بتن ریزی، بزرگتر می‌شود [۲۴]. استفاده از اسپسرهای علی‌رغم تسهیل رعایت پوشش بتنی آرماتور، به طور موضعی افزایش عمق نفوذ را در پی خواهد داشت. این پدیده به افزایش پتانسیل خوردگی و کاهش عمر سرویس‌دهی پیش‌بینی شده سازه کمک می‌کند. لذا پیشنهاد می‌گردد جهت اجرای سازه‌های بتنی در تماس

با عوامل خوردنده ضمن ممانعت از بکار بردن اسپیسرهای پلاستیکی، از اسپیسرهای بتنی با همان طرح اختلاط بتن مصرفی پروژه و در اشکال غیر منشوری (جهت افزایش طول درز نفوذ و ایجاد چسبندگی بیشتر) استفاده شود.

۴- منابع

ارمضانیاپور، علی اکبر، پرهیز کار، طیبه، پورخورشیدی، علیرضا، رئیس قاسمی، امیرمازیار، تاثیر شرایط محیطی سواحل جنوبی ایران بر روی دوام دراز مدت بتن با سیمان‌ها و پوزولان‌های مختلف، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، گزارش تحقیقاتی گ-۴۳۴، ۱۳۸۵.

۲ Sobhani, J., "Durability model for estimating the corrosion of reinforced concrete structures", 4th international conference on concrete and development, ۲۰۱۳

۳ J.M. Shilstone, Sr. "Concrete Mixture Optimization", Concrete International, Vol. ۱۲, No. ۶, pp. ۳۳-۳۹, ۱۹۹۰.

۴ J.M. Shilstone, Sr. and J.M. Shilstone, Jr., "Performance-Based Concrete Mixtures and Specification Today", Concrete International, Vol. ۲۴, No. ۲, pp. ۸۰-۸۳, ۲۰۰۲.

۵ P. Nel Quiroga and D.W. Fowler, "The Effects of Aggregates Characteristics on the Performance of Portland Cement Concrete", Report No. ICAR ۱۰۴-۱F, International Center for Aggregates Research, Austin, TX, ۲۰۰۴.

۶ S. Mindess, J.F. Young and D. Darwin, "Concrete", ۲nd Edition, Pearson Education, Inc., Upper Saddle River, NJ, ۲۰۰۳.

۷ J.M. Scanlon and M.R. Sherman, "Use of Fly Ash to Improve Concrete Durability by Reducing permeability", Proceedings of the Third National Concrete and Masonry Engineering Conference, San Francisco, June ۱۵, ۱۹۹۵

۸ R.F. Feldman, G.W. Chan, R.J. Brousseau and P.J. Tumidajski, "Investigation of the Rapid Chloride Permeability Test", ACI Materials Journal, Vol. ۹۱, No. ۲, May- June, ۱۹۹۴.

۹ پرویز؛ قدوسی، اسماعیل؛ گنجیان، طیبه؛ پرهیز کار، علی اکبر؛ روضانیاپور، "فن آوری بتن در شرایط محیطی خلیج فارس (آسیب شناسی بتن و ارزیابی آن)"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، نشریه شماره ک - ۲۳۸، تهران، ۱۳۷۸.

۱۰ Ryan J. Rohne, Minnesota Department of Transportation Office of Materials and Road Research, "Effect of Concrete aterials on Permeability of Concrete Mixes Used in Mn/DOT Paving Projects", Minnesota Department of Transportation Research Services Section, December, ۲۰۰۹.

۱۱ A., Coasta and J., Appleton, "Chloride penetration into concrete in marine environment", Materials and Structures Journal, May, Vol. ۳۲, PP. ۲۵۲-۲۵۹, ۱۹۹۹.

۱۲ A., Boddy, R., Hooton, K., Gruber "Long-term Testing of the Chloride-penetration Resistance of Concrete Containing High-reactivity Met kaolin", Cement and Concrete Research, ۳۱(۵), PP ۷۵۹-۷۶۵, ۲۰۰۱.

۱۳ KA., Gruber, T., Ramlochan, A., Boddy, R., M., Hooton, Thomas, "Increasing Concrete Durability with High-reactivity Met kaolin", Cement and Concrete Research, ۲۳(۶).

۱۴ E., Ganjian, and H., Sadaghi Pouya, "The effect of Persian Gulf tidal zone exposure on durability of mixes containing silica fume and blast furnace slag", ELSEVIER, Construction and Building Materials, Available online, ۲۰۰۸.

۱۵ H., Karbalayi Farajiani H., Afshin, "Durability of Reinforcement Concrete Containing Pozzolans In Roodmiyeh Lake Environment", M.Sc. Thesis Sahand University of Technology, ۲۰۰۵ (In Persian).

۱۶ Tarek Uddin Mohammed, Toru Yamaji Toshiyuki Aoyama and Hidenori Hamada, "Marine Durability of ۱۵ Years old concrete Specimens made with Ordinary Portland, Slag and Fly Ash Cements", ACI SP ۱۹۹-۳۰, PP. ۴۵۱-۵۶۰, ۲۰۰۰.

۱۷ Troconis de Rincon, M., Sanchez, V., Millano and R., Fernandez, "Effect of the marine environment on reinforced concrete durability in Ibero American countries", Corrosion Science Journal, PP. ۲۸۳۲-۲۸۴۳, ۲۰۰۷

۱۸ نادری، محمود، طاهری، مهدی، پاک‌شکار، شهاب، بررسی آزمایشگاهی تعیین نفوذپذیری بتن به روش سیلندریکال چمبر، اولین کنفرانس بین‌المللی بتن‌های ناتراوا مخازن ذخیره آب شرب، گیلان، بهار ۱۳۹۰.

۱۹ Safehian M., Ramezani pour A.A., "Assessment of the long term chloride penetration and prediction of RC structure service life in the Persian Gulf region", ۴th international conference on concrete and development, ۲۰۱۳

۲۰ Baykal, M., Implementation of durability models for portland cement concrete into performance based specifications, The University of Texas at Austin, ۲۰۰۰

۲۱ Savas, Bz., Effects of microstructure on durability of concrete, Raleigh, NC: North Carolina State University, ۱۹۹۹.

۲۲ Tabatabaei Aghda, S.T., Baniasadizade, M., "Comparison of test methods of evaluation of concrete durability in the Persian Gulf environment", ۴th international conference on concrete and development, ۲۰۱۳

۲۳ هرمز فامیلی، محسن تدین، محمدرضا خوش‌سیما، اثر دمای ریختن بتن بر مقاومت فشاری و جذب آب جداول بتنی بررسی خشک‌تهیه شده با سیمان پرتلند، دومین کنفرانس ملی بتن ایران، ۱۳۸۹.

۲۴ Levitt, M., Concrete Materials: Problems and Solutions, E & FN Spon, ۱۹۹۷.